

МАТИЦА САРАДЊЕ

- Заједнички именитељ све три конференције о Дунаву, па и недавне у Београду била је екологија ● Међу спонзорима и владе подунавских земаља

Већа брига о Дунаву: међу покровитељима је и принцеза Јелисавета Карађорђевић

Дунав, река која вековима спаја народе, културе и традиције, све чешће је тема разговора, размишљања и полемика. Како га искористити и сачувати све благодети које носи? Када ће његов извор и ушће спојити два „неспојива“ мора? Како ће опстати његове оазе: Копачки рит (највеће природно мрестилиште), делта Дунава, са педесетак рибљих врста, (међу којима је најатрактивнија циновска морува тешка и до пола тоне), око триста врста птица и бројне врсте дивљачи? Шта ће бити са нуклеарком „Кришко“? То је само део питања на које је покушала да изнађе одговор овогодишња, трећа, Међународна конференција „Дунав – река сарадње“.

Оно што се чуло у Београду, овогодишњем домаћину, потврдило је наде европских и светских стручњака да се дунавска богатства и његови природни резервати ипак могу очувати, уз свеобухватну бригу о целокупном току. Да је опстанак и очување европских вода важнији и од политичких размирица и криза, показује присуство четрдесет домаћих и тридесетак страних стручњака из Подунав-

ских земаља, као и мноштво страних гостију из САД, Велике Британије, Италије, Турске, Пољске, Чехословачке, Грчке и Шпаније. Основна порука еми-

СТРУЧЊАЦИ И ПРИНЦЕЗА

Посебну бригу о лепоти и здрављу Дунава на овогодишњој конференцији показали су еминентни стручњаци као што су др Алберт Хелбинг, министар за развој и заштиту околине, из Баварске, др Хенз Лефлер, лимнолог из Аустрије као и домаћи познаваоци ове области, госпођа Гордана Брун, помоћник министра за екологију и др Вид Вукасовић из Института за међународну политику и привреду.

За очување лепоте и здравих еколошких карактеристика ове реке потребна је изузетна финансијска подршка. Овакву врсту помоћи понудила је принцеза Јелисавета Карађорђевић из своје, недавно основане фондације.

ЂЕРДАП ПРЕТИ

Изградњом ђердапских хидроцентрала успоран је ток Дунава, тако да се акумулација талога протеже до Сланкамена. Ово убрзава таложење штетних и опасних материја које река доноси својим горњим током. Деновањем тешких метала, радионуклида, пестицида, полихлорованих бифенила и осталих органских полутаната у муљу непосредно уништава флору и фауну акваекосистема и квалитет вода инфилтрате. Измењен режим отицања подземних вода довео је до пораста њиховог нивоа што представља посебан проблем у нижим приобалним деловима.

— 6. октобар 1991. ☆ ЕКСПРЕС НЕДЕЉНА РЕВИЈА

нентних стручњака је - вратити Дунаву природне квалитете, као основни услов за његово даље очување и експлоатацију.

Због заједничких интереса земаља Подунавља основаће се Центар за заштиту Дунава, у Београду. Центар ће бити ангажован на истраживањима као и на праћењу и координацији других истраживања. Центар ће контролисати проток свих информација које су директно или индиректно везане за заштиту, уређење и коришћење вода Дунава. Оно што Београд може да понуди су резултати врло квалитетног рада наших института „Јарослав Черни“, „Синиша Станковић“ и „Борис Кидрић“, као и радове Градског завода за заштиту здравља. Уз помоћ науке заштитиће се цело Подунавље и његов еко-систем.

Потребна је обука на свим нивоима, при чему је добар пример „Дунавски семинар на бродовима“, под окриљем великих индустријских фирми и влада земаља Подунавља. Посебан значај указан је стварању кратких, средњих и дугорочних програма, нарочито у земљама које тек сад прелазе са централизоване на тржишну привреду.

Милена Бабић

danube
the river
of cooperation

III
1991